

Jézus csodálóiból a követőivé kell válnunk!

*Ferenc pápával ünnepeltünk
a Hősök terén*

Ferenc pápa az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra szeptember 12-én reggel 7.45-kor a pápai gép fedélzetén érkezett meg a budapesti Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtérre, ahol Erdő Péter bíboros, prímás, Michael August Blume SVD apostoli nuncius, Veres András győri megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke, Semjén Zoltán miniszterelnök-helyettes és Kásler Miklós, az Emberi Erőforrások Minisztériumának minisztere fogadta.

A pápa Erdő Péter bíboros és Áder János köztársasági elnök meghívásának eleget téve látogatott el hazánkba.

A hivatalos köszöntők után a Szentatya találkozott Áder János köztársasági elnökkel, Orbán Viktor miniszterelnökkel és a katolikus püspökökkel a Szépművészeti Múzeumban.

A katolikus egyházfő és Magyarország vezetői az Egyház magyarországi szerepéről, a környezetvédelem iránti elkötelezettségről, valamint a családok védelméről és támogatásáról beszélgettek.

(Folytatás a 2. oldalon)

Fotó: Merényi Zita

„Öt kenyerünk
volt és
két halunk,
most több ezer
embernek adunk
enni”

Családi nap
és KATTÁRS
a Margitszigeten
8-9. oldal

Az átlényegülés
tanúi

Kontsek Ildikó
a NEK
műtárgyairól
12. oldal

Mondjuk el a világnak Krisztus jelenlétének csodáját!

Szentmise a Kossuth téren és eucharisztikus körmenet

(Összefoglalónk a 6. oldalon)

Az Úr kopogtat a szívünk ajtaján

*Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus
nyitómiséje a Hősök terén*

Szeptember 5-én megkezdődött Budapesten az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK). „Közösségünk felemeli tekintetét, látóhatárát az isteni Eucharisziához, és Krisztus szívéhez igazítja” – fogalmazott Angelo Bagnasco bíboros homíliájában ezen a hármaskorban – megnyitó, elsőáldozás, Veni Sancte – a Hősök terén. A világeseemény előtt nagyszabású zenés-táncos műsor várta a résztvevőket.

Elsőáldozók az ország minden részéből, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye katolikus iskoláinak diákjai, szemináriumok papnövendékei, több mint há-

romszáz pap, száz püspök, állami vezetők, a közélet jeles képviselői és hívők sokasága ünnepelt együtt a Hősök terén, a NEK Titkárságának tájékoztatása szerint közel húszezren.

A 13 órától folyamatosan érkező résztvevőket a NEK hírnökeinek tanúságtételei készítették fel a szentmisére. Szikora Róbert és Baricz Gergő zenész, énekes, dalszerző énekkel köszöntötték a közönséget.

Lackfi János tanúságtételét a rá jellemző humor és a fiatalság számára ismerős nyelv hozta közel a gyerekekhez.

(Folytatás az 5. oldalon)

Vallomások az élő Istenről a Forrásponton

Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) ifjúsági programja keretében szervezték meg a Forráspont-estet szeptember 10-én a budapesti Papp László Sportarénában. A rendezvény Kovács Ákos koncertjével kezdődött, majd a Forráspont Band és a 4 Akkord Show Kórus dicsőítő dalaival, tanúságtételekkel, szentségimádással folytatódott. A meglepetésvendég Lackfi János volt.

Kovács Ákos zenész, dalszerző, az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus himnuszának producere ezúttal azokból a szerzeményeiből válogatott, amelyek Istenről, hitről, szeretetről szólnak.

Szentségimádás a Papp László Sportarénában tizenötezer fiatal részvételével

A harmadik alkalommal megrendezett Forráspont-estre közel tizenötezer fiatal látogatott el.

Az egész estés rendezvényt Kállay Gabi és Tóth Márton vezette. Az Ákos-koncertet követően felkonferálták a meglepetésvendéget, Lackfi János költőt, aki egy szuperhősös történet formájában elmesélte a fiataloknak Jézus életét, illetve felolvasta a mennyek országáról szóló rock and roll versét.

A meglepetésprodukció után az este a Víz Márton által vezetett Forráspont Band és a 4 Akkord Show Kórus dicsőítő dalaival folytatódott. A közönség együtt énekelt az előadókkal, néhány népszerű keresztény dal után pedig tanúságtételek következtek.

Az este házigazdái Prosenyák Róbertet szólították a színpadra, aki először is bemutatkozott: „48 éves vagyok, katolikus, családapá.”

(Folytatás az 5. oldalon)

Jézus csodálóiból a követőivé kell válnunk!

Ferenc pápával ünnepeltünk a Hősök terén

(Folytatás az 1. oldalról)

A pápa megajándékozta a köztársasági elnököt Ippolito Caffi olasz festőművész *Pápai áldás a Szent Péter téren* című alkotásának mozaikból készült másolatával.

Orbán Viktor miniszterelnök arra kérte a pápát a budapesti találkozón, hogy ne hagyja elveszni a keresztény Magyarországot – tájékoztatta a sajtót Havasi Bertalan, a miniszterelnök sajtófőnöke. Orbán Viktor átadta a Szentatyának annak a levélnek a másolatát, amelyet IV. Béla magyar király IV. Ince pápához intézett.

A pápa a találkozó után a katolikus püspökökhöz szólt, és hangsúlyozta: legyenek az evangélium hirdetői, a testvéri szeretet tanúságtevői, a remény építői. Ezek után a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa és a magyarországi zsidó szervezetek delegációjával találkozott.

A találkozón úgy fogalmazott, hogy magyarországi látogatása alkalmával Európa szívébe érkezett.

A Magyarországi Egyhá-

zak Ökumenikus Tanácsa és a zsidó közösségek képviselőinek mondott beszédében a Szentatya utalt a Lánchídra, amely, mint mondta, tanítást ad nekünk: hatalmas láncok tartják, melyeket láncszemek alkotnak. Mi vagyunk ezek a láncszemek, és minden egyes láncszem fontos. A híd két partot köt össze. Ebben az értelemben felidézni számunkra az Írások egyik alapvető fogalmát, a szövetséget. A szövetség Istene azt kéri tőlünk, hogy ne éljünk többé elszigeteltségben és a részvételeknek megfelelően. Nem akar olyan szövetséget, amely mások kárára volna, hanem olyan embereket és olyan közösségeket szeretne, akik és amelyek az egység hídjai mindenki felé – mondta a pápa.

A hivatalos találkozók után a Szentatya a Hősök tereire indult, ahol az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus zárómisét, a Statio orbist celebrálta.

Az egyetemes Egyház közössége gyűlt össze az Úr asztala körül. Több százezer ember imádkozott szeptember 12-én a pápával, a világ püspökeinek, papjainak és a test-

véregyházak tagjainak jelenlétében.

„Tu es Petrus” – a *Krisztus-oratórium* egyházalapítást megéneklő műve kísérte Ferenc pápát, miközben a pápamobilal végighaladt az Andrassy úton és a Dózsa György úton, és üdvözölte a szívében még az előző napi eucharisztikus körmenet emléket őrző, integető sokaságot.

A több százezeres tömeg három órán keresztül várakozott a Szentatyára, s ez az idő ze-

nével, tanúságtételekkel kísért készület volt a szentmisére. A NEK hírnökei – Ekler Luca és Dani Gyöngyi paralimpikonok, Kubik Anna és Pindroch Csaba színművészek – személyes vallomásokot tettek az élet nehézségeinek közepette megtalált Istenről, a benne megismert szeretet életalakító hatásáról.

Erdő Péter bíboros, prímás köszöntőjében arról beszélt, hogy a Statio orbis nagyon erős szimbólum: kifejezi egy-

ségünket Krisztus körül, Szent Péter utóda vezetésével, az egész világból ideérkezett püspökökkel, papokkal, diakónusokkal, szerzetesekkel és szerzetesnőkkel és valamilyen hívővel, az ökumenikus jelenlét pedig megmutatja közös vágyunkat minden megkeresztelt ember egysége iránt.

A főpásztor az egység építésének küldetéséről szólva úgy fogalmazott, az „idők élő jele”, hogy most együtt ünnepelünk, hogy jelen vannak a szentmisén a testvéregyházak

képviselői, I. Bartholomaios konstantinápolyi pátriárka személyében az ortodoxia, és itt vannak a zsidó vallás képviselői, de olyanok is, akiknek más a világnézetük.

„Budapest – Magyarország és Európa szívében – a hidak városa. Hivatásunknak érezzük, hogy híd legyünk Kelet és Nyugat között, a különböző kulturális és vallási világok, a nemzetek között” – hangsúlyozta a bíboros. Ezt tesszük lelkiismeretünk által ösztönözve, vértanúink és hitvallóink nyomdokain járva, a

krisztusi életszentségre törekedve.

A szentmise zenei világának gazdagsága annak a 2140 fős, a Magyar Állami Operaház Zenekara kíséretében éneklő kórusnak volt köszönhető, amely Varga László, az Országos Magyar Cecilia Egyesület (OMCE) központi igazgatója, a váci székesegyház karnagya szervezésével kifejezetten erre az alkalomra állt össze a Kodály Zoltán Magyar Kórusiskola vegyes karából és a Kárpát-medencei magyarság katolikus énekkarai-ból, abból a sok-sok kórusból, melyek vasárnaponként a saját templomukban énekelnek.

A szolgálat zenei rendezője ifj. Sapszon Ferenc volt. A változatos zenei repertoárt úgy állították össze, hogy minden korosztályt megszólítson. A gregoriántól kezdve a klasszikus polifónián át a későbbi zenei korszakok számos remekműve is megszólalt.

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusokat záró szentmisét XXIII. János pápája óta nevezik Statio orbisnak, és ez az ünnepélyes szertartás megjeleníti az egyetlen nagy közösség létrejöttét az Úr asztala körül. Budapesten Ferenc pápával gyűltünk össze, hogy együtt ünnepeljünk Krisztusban. 2000 óta először történt meg, hogy a katolikus egyházfő zárómisét celebrálva részt vett a világeseeményen.

Magyarországra legutóbb huszonöt évvel ezelőtt érkezett pápa Szent II. János Pál személyében. Két évvel ezelőtt pedig Ferenc pápával találkozhattunk Csíksomlyón.

A szentmisén mintegy száz püspök és sok száz pap

Fotó: Vatican News

koncelebrált, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia számos tagja és sok vendég főpásztor. A szertartáson mások mellett részt vett Áder János köztársasági elnök; Orbán Viktor miniszterelnök; Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes; Kövér László, az Országgyűlés elnöke; Sulyok Tamás, az Alkotmánybíróság elnöke; Varga Zs. András, a Kúria elnöke; Varga Judit igazságügyi miniszter; Benkő Tibor honvédelmi miniszter; Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára; Schmitt Pál volt államfő; Lomnici Zoltán, az Emberi

Méltóság Tanácsának elnöke és Karácsony Gergely, Budapest főpolgármestere is.

„Hát ti mit mondotok, ki vagytok?” – a kérdéssel kapcsolatban, amelyet Jézus a tanítványainak tett fel, a Szentatya Péter válaszában követve nyomom a homíliájában. Péter ezen az úton eljutott Jézus csodálatától a követéséig. Ferenc pápa azt kérte, haladjunk vele ebben, és mi is adjuk meg a saját válaszukat.

Jézus fokozatosan fedte fel húsvéti identitását, a valódi Jézust, aki azonban nem az volt, akit a világ várt. Az emberek az uralkodót várták, ám a valódi Jézus nem erővel uralkodik, nem hallgattatja el ellenségeit. A valódi Jézust az Eucharishtiában fedezhetjük fel: ő a megtört kenyér, a keresztre szegezett és másokért odaajándékozott szeretet. Úr egy kenyér egyszerű formájában: mindig velünk van, engedi, hogy megtörjük, szétosszuk, és a táplálékunkká válik. Szolgává lesz azért, hogy üdvözítsen bennünket, meghal azért, hogy nekünk életünk legyen. Benne a szeretet áll élénk, és különbségtételt kér: választanunk kell a valódi Isten és énünk istene között.

Ahogy Péter is lázadt, amikor felmerült a fájdalom perspektívája, úgy mi is legszívesebben elfordulunk a kereszttől. „Jézus azonban megráz bennünket. Azt várja, hogy a kereszttől megtisztítsuk vallásosságunkat,

Fotó: Baranyai Béla

kat, és engedjük, hogy Jézus kigyógyítson a bezárkózásból, megnyisson az osztozásra. Ez bensőnk gyógyulását hozza, és elindít azon az úton, amely mindig a másik javát keresi, egészen önmaga feláldozásáig. Péter ezt az utat járja, míg megtalálja a maga választát. Felismeri, ki az igazi Jézus, és bár még elbotlik, de megbocsátásról megbocsátásra egyre jobban felismeri Isten arcát, míg végül eljut a terméketlen csodálatától Krisztus valódi követéséig.” Tőlünk is ezt kéri Krisztus. Ferenc pápa arra biztatott: nyerjünk erőt ehhez a szentségimádásból, mindig szánjunk erre időt. Az Úr ott van velünk. Erre hív minket is a NEK és a mai nap – mondta a Szentatya. Előre kell néznünk. Le-

gyen ebben kiindulópont a ma adott válaszuk, és mindennap ébredjen bennünk újra a kérdés: „Hát ti mit mondotok, ki vagytok?” A felajánlásakor Kodály *Pange linguáját* hallhattuk, a Sanctus és az Agnus Dei Strohbach – Harmath *Missa de Angelis* című miséjéből hangzott el, a kórus és a nép felváltva énekelt. Az áldozási énekek között felhangzott Szent Ignác imája, az *Anima Christi* Frisina megzenésítésében, az eucharisztikus himnusz, a *Győzelemről énekeljen* és a taizéi *Úbi caritas* is. A szentmise a *Pápai himnusszal*, a magyar *Himnusszal* és a *Boldogasszony anyánk* kezdetű népénekünkkel zárult. Végül Ferenc pápa vezetésével a liturgia résztvevői el-

imádkozták az Úrangyalát. A Szentatya Isten áldását kérte a magyarságra, majd köszöntét fejezte ki: „Köszönöm a nagy magyar keresztény családnak, amelyet szeretnék magamhoz ölelni különböző rítusaival, történelmével, a katolikus és más felekezetekhez tartozó testvérekkel, akik valamennyien a teljes egység irányába haladunk.” Azt kívánta Ferenc pápa, hogy a kereszttel legyen számunkra híd a múlt és a jövő között. „A vallásos érzés ennek a gyökereihez olyannyira kötődő nemzetnek az élte- nedve. De a földre szúrt kereszttel nemcsak arra indít bennünket, hogy jól gyökeres- rezzünk meg, hanem a magasba is nyúlik, és kitarja karjait mindenki felé. Arra hív, hogy ragaszkodjunk

fit és nőt, minden népből és nemzetből. Nekünk pedig, akik eljöttünk ide különböző kultúráinkkal és hagyományainkkal, mindazzal, ahogyan emberségünket megéljük, meg kell újítanunk a hit és a testvéri közösség egyszerű és erős gesztusát. És miután magunkhoz vettük az élet kenyerét, és ittunk a kehelyből, Jézus módjára oda kell állnunk a világ elé, és el kell indulnunk, hogy eljussunk mindenhová, mint a magok a barázdákba, új utakat nyitva, melyek Isten országa titokzatos szövétnek- al- kotják. El kell indulnunk, hogy gyógyítsunk, hogy a béke szavaival és a kiengesztelődés tetteivel forduljunk embertársainkhoz. Meg kell érintenünk a világot is, amelyben élünk

gyökereinkhez, de ne elégedjünk meg ezzel; hogy merítsünk a forrásból, és adjunk inni mindazoknak, akik szomjaznak a mi korunkban. Azt kívánom nektek, hogy legyetek ilyenek: megalapozottak és nyitottak, mélyen gyökereszők és másokat tisztelők. Veletek és értetek mondom: Isten, áldd meg a magyart!” – kért áldást népünk- re az egyháztól. Utoljára Piero Marini, a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusok Pápai Bizottságának elnöke szólt az ünneplőkhöz. „A keresztény közösség itt, az Ön jelenlétének is köszönhetően, Szentatyánk, megmutatja valódi arcát: a befogadást és a nyíltságot a kitárt karú édesanya képeben, hogy befogadjon minden fér-

és dolgozunk, és továbbálmodnunk a nyitott kapu Egyházának álmát”, melyet – ahogy Marini érsek fogalmazott – , Ferenc pápa kínál fel nekünk. Tennünk kell, abban a biztos tudatban, hogy „a szeretet szentségére alapozva gondolkodásunk képes átalakítani minden keresztény közösséget” – buzdított az érsek. A Statio orbis után a Szentatya a délután folyamán Pozsonyba utazott tovább, hogy háromnapos szlovákiai látogatása során felkeresse Kassa, valamint Eperjes városát, és szeptember 15-én szentmisét tartson a sasvári (Šaštín) pálos kegyhelyen. Trauttwien Éva Fotó: Lambert Attila, Merényi Zita

A BIBLIA ÜZENETE

Jézus és a gyermekek

Mk 9,30-37

A marketing világában közhelyes állítás, hogy kiskutyával és kisgyermekkel szinte bármit el lehet adni. Ha azonban a vasárnapi evangélium zárójelenetét elképzelve, a kisgyermeket karjaiban tartó Jézusról hallva valamiféle gyengéd, harmonikus érzés kerítene hatalmába minket, s ha a „cukiságfaktor” az egyetlen, ami magára vonja a figyelmünket, akkor elveszítjük az egyébként véresen komoly jézusi üzenet lényegét. A gyermek mintegy illusztráció a tanítványsággal járó magatartásforma fontos és egyáltalán nem negédes vonásához.

A szöveg a szenvedés második megjövendölésével kezdődik. Jézus valami nagyon lényegeset közöl magáról. Az Emberfia „átadatik,” s ezzel a jelen idővel Jézus kifejezi, hogy szenvedése már elkezdődött, ő születésétől fogva átadatott, léte teljesen értünk való lét. Az átadó személye a szenvedő szerkezetben nem jelenik meg, de sejtethető, hogy Isten maga az, aki átadja az Emberfiát nekünk, embereknek, „az emberek kezébe”. Az ószövetségi hagyományban ez egyenlő a teljes kiszolgáltatottsággal, a minden földi segítség hiányával (vö. 2 Sám 24,14). Jézus értünk adottságának végső következménye tehát közelgő halála és feltámadása, s mindez nem Isten nélkül történik, hanem az ő üdvösségetervének része. A Fiú léte pedig a teljes értünk való lét; ő engedelmes lesz egészen a teljes kiszolgáltatottságig.

A tanítványok magatartása lehangelő. Nem értik, és kérdezni sem mernek. Értetlenségük oka a szöveg alapján abban keresendő, hogy nem képesek kilépni önmagukból, tele vannak

a saját elképzeléseikkel, saját fontosságukkal, hiszen erről kezdenek beszélgetni. A kontraszt szembetűnő az értünk lévő Emberfia és a maguk körül forgó tanítványok között. Ha a Mester kérdésére hallgatással válaszoló tanítványokban felismerjük magunkat, ha az önmagunk odaadására hívó Jézussal találkozzva mi is inkább azon gondolkodunk, milyen hasznunk származik abból, hogy Krisztus-tanítványok vagyunk, s ha szeretnénk megtudni, hogyan szabadulhatunk meg önzésünkől, és miként követhetjük őt, akkor a tanítványokkal együtt megnyílhatunk az átölelt gyermek képeben megadott válaszra.

A megoldás a szolgálat, a jelentéktelenek, a sérültek, a védtelenek felé való önzetlen megnyílás, amely nem lehet alázat nélküli. Krisztus értékrendje fejtezőre állítja az önmagába fordult ember értékrendjét. A krisztusi közösség „elsője” az, aki leginkább hasonul a Mesterhez, aki a legközelebből követi őt a legkisebbek szolgálatában. Ennek illusztrálására hív oda és vesz ölébe Jézus egy gyermeket. Tette nem (csak) gyengéd, spontán gesztus. A korabeli zsidó felfogás szerint a gyermek jelentéktelen, értelmetlen lény. Jézus a rabbi címéhez „méltatlan” dolgot tesz, amikor gyermeket ölel át. Cselekedete annak a szolgáló szeretetnek a megjelenítése, amit övétől vár, és ami kiemeli őket önmaguk bezárt világából. A karjaiban gyermeket tartó, értünk adatott Jézus a tanítványság egyik legnehezebb feladatára emlékeztet: a gyengeség, a gyengék el- és befogadásának sürgető parancsára.

Baán Izsák OSB

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

A Szent Liturgiáról (38.)

A „Valóban méltó” himnusz éneklése alatt a diakónus (ha ő is szolgál), „körültömjénezi az oltárt. Az áldozópap pedig kiterjesztett karokkal csendesen könyörög”. Az a tény, hogy kitárt karokkal imádkozik a pap, itt a mozzanat jelentőségére hívja fel a figyelmet: a legfontosabb imádságoknál történik így.

A csendes könyörgésben sorra következnek az egymás utáni megemlékezések. Ez a rész is a római katolikus szentmisével való párhuzamot jelzi. Fel kell figyelni arra, hogy mivel a mondatban nincs állítmány, az előző könyörgésekkel együtt válik értelmessé: „felajánljuk”, tudniillik ezt az „okos szolgálatot”, aminek szentírási alapját a Róm 2,2 adja. Aztán következnek az egyházi rangsor szerinti szentek. Miután az Istenszülőről „kiváltképpen” megemlékeztünk, elsőként Keresztelő János jön az Úr tisztos és dicső prófétájaként és előköveteként. Aztán a „dicső és legdicséretebb apostolok”, majd az aznap ünnepelt szent, végül pedig az összes szent, a „mindenszentek”. A megemlékezések folyamán tehát őket mutatja be a pap Istennek, hogy aztán így folytassa: „kiknek könyörgései által kegyesen tekints reánk, Istenünk”. Az Egyházban, annak liturgikus életében nem kell szegyealni a protekciót, amit itt is kérünk, mint az ekténiák végén, valamint számtalan más esetben. Ugyanis ez a szó eredeti értelmében az oltalmazást jelenti, amit kérhetünk, sőt, kell is kérnünk a szentektől! Ennek értelmében kéri a pap, hogy Isten legyen kegyes irántunk. Majd kiterjeszti ezt az elhunytakra is: „emlékezzél meg az örök életre való feltámadás reményében elhunytakról”.

Eme „hivatalos”, előírt megemlékezések után a liturgikon előírása lehetőséget ad a papnak arra, hogy egyéni könyörgéseit is oda-terjessze Isten elé: „megemlékezik a halottakról tetszése vagy szándéka szerint”. Tehát itt is imádkozik azokért az elhunytakért, akikért a Liturgia felajánlását kérték tőle, és akiket már név szerint

emléltet a nagy, illetve a hármass ekténiában. Jó ezt is tudni, bár a pap itt csak csendben imádkozik értük.

Majd a megemlékezések folytatódnak az egyházi hierarchia tagjainak – püspökök, papok diakónusok és az egész egyházi rend – említésével. A püspökök kiemelkednek közülük, mert nekik „igazhitűeknek” kell lenniük, miközben „helyesen tanítják” az igazság ígéit. Kezdetől fogva örökre szóló feladatuk ez. De itt nem áll meg a megemlékezések sorozata. Ugyanis az „okos szolgálatot” a pap felajánlja „az egész világegyetemért”, így téve kozmikusá az egész Liturgiát. Ez a teljesség jelenik meg a folytatásban is, mert „a szent, egyetemes és apostoli Egyházért”, illetve annak tagjaiért is felajánlja az áldozatot: azokért, „akik tisztaságban és tisztos életben töltik napjaikat”. Aztán „összetett kezekkel, fennhangon” folytatja a pap a megemlékezéseket sorát a pápa és a püspök név szerinti említésével, hogy az Úr tartsa meg őket az Egyház számára „békességben, épségben, tisztességben, egészségben és hosszú életben” az Úr igazsága igéinek helyes hirdetésére. Végül csendesen fejezi be a pap a megemlékezéseket a helységért és a benne lakókért.

Ivancsó István

SZENTMISEKOMMENTÁR

Felmutatni az Urat (2.)

A felmutatás mozzanata az áldozati liturgiában is fontos szerepet kap, négy alkalommal is, mindannyiszor azokat a csúcspillanatokat jelölve meg, amikor az ünneplő közösség figyelme különösen is a titokra összpontosul. Az adományok előkészítése során felmutatjuk a kenyeret és a bort, a „föld és a szőlőtő termését, az emberi munka gyümölcsét”, miközben Istent áldjuk ezekért az adományokért, melyek számunkra a titok hordozóivá válnak az átlényegülés során. Ez a két alapvető, a zsidó ünnepi étkezési hagyomány nyomán Jézus által kiválasztott táplálék, a kenyér és bor a maga egyszerűségében magába sűríti emberi életünk munkáját, örömét, kreativitását, átalakító erejét. Mindezt hálával mutatjuk fel Istennek, akitől kaptuk, s helyezzük a Szentlélek átalakító erejébe, aki a találkozás szentségévé teszi ezeket.

Az úrfelmutatás szó szoros értelmében vett gesztusa a konsekrációhoz kötődik. A szent színek, a kenyér és a bor átlényegülését Krisztus valóságos testévé és elevenítő vérévé a katolikus szentségtani hagyomány ahhoz a pillanathoz kapcsolja, amikor a pap szájából az Atyához intézett háláadó eucharisztikus ima részeként felhangzanak Jézusnak az utolsó vacsorán elmondott szavai. Az ünneplést vezető ekkor emeli először a magasba a kenyeret, majd a bor színében köztünk lévő Krisztust. Templomainkban, közösségeinkben a térdre boruló imádás kapcsolódik ehhez: csendes megilletődöttséggel fogadjuk Isten alázatát, alászállását, egyszerű és végtelen odaadását.

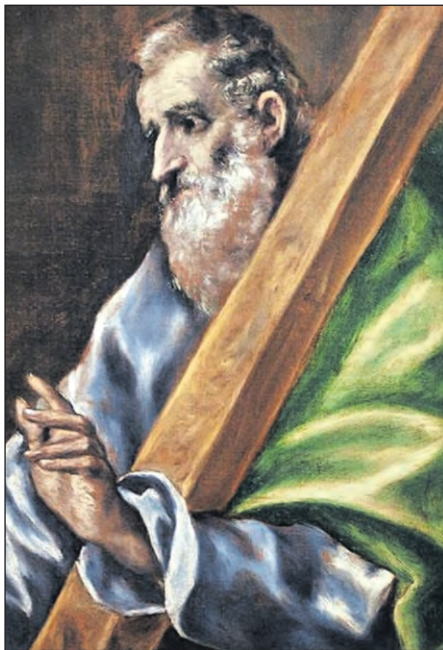
(Folytatjuk)

Fehérvári Jákó OSB

A HÉT SZENTJE

Máté apostol

Szeptember 21.

Mátéről, akinek a hagyomány szerint Salernóban van a sírja, nem sok hiteles adat maradt ránk. Az, hogy Etiópiában, a pártusok között vagy Perzsiában működött, legenda. Euszebiosz, a történetíró püspök szerint Máté, mielőtt a pogány országokba ment volna, Palesztinában, héberül hirdette az evangéliumot, majd távozása előtt anyanyelvén írásba foglalta. Hogy az apostol és az evangélista ugyanaz a személy volt-e, valójában nem tudjuk. Vanak, akik szerint Máté csak elindítója és gyökere annak a hagyománynak, amelynek végső írásba foglalása az evangélium, a kész mű nem az ő tollából származik, hanem valamelyik tanítványaéból. Máté összegyűjtötte az Úr szavait, majd mint mondás- és beszédgyűjteményt adta őket tovább. E gyűjtemény és Márk evangéliuma volt a forrása annak a műnek, amelyet az egyház hagyománya *Máté evangéliumaként* tart számon. Máté egymás után fűzte a hasonló tartalmú, de eredetileg függetlenül elhangzott beszédeket, így jött létre a hegyi beszéd (5–7. fejezet), a példabeszédek (13. fejezet) vagy az eszkatologikus beszéd (24–25. fejezet) gyűjteménye.

Máté Jézus legszűkebb tanítványai köréhez tartozott. A Máté evangélium azt mondja róla, hogy vámos volt, és a Lévi nevet is viselte. Vámosként Kafarnaumban dolgozott, amely határváros volt Heródes Antipász országa és Fülöpnek a Jordántól keletre elterülő országa között. Mint vámos a zsidók szemében nyilvános bűnös, kitaszított, tisztátalan ember volt. Jézus azonban megszólította: „Kövess engem!”, és el is ment Máté otthonába. Jézus tudatosan vál-

alta a közösséget a vámosokkal és a bűnösökkel. Ezzel igazolja azt, amit mond: azért jött, hogy a bűnösöket hívja. Ezért szól hívó szava mindenkihez, mert az emberek valamennyien bűnösök, de a szó csak azoknak a szívéhez érkezik el, akik tudatában vannak nyomorúságuknak, és engedik, hogy meghívják őket. Aki pedig követi őt, az maga is Isten irgalmasságának tanúja lesz.

Könnyen elképzelhető, hogy Máté, aki jártas volt az írás művészetében, a mennybemenetel után összegyűjtötte és írásba foglalta azt az anyagot, amelyből később kibontakozott a teljes evangélium. Egy apró részlet, ami erre utal: *Máté evangéliumában* meglepően pontosak a pénzzel kapcsolatos közlések. Sokkal többféle pénzt ismer, mint a másik három evangélista, és soha nem véti el, hogy milyen helyzetben milyen pénzzemmel kell fizetni.

A legenda szerint az apostolok szétválása után Máté Etiópiába ment.

Volt a királynak egy Efigénia nevű leánya, aki szintén megtért, és Máté fölvetette az Istennek szentelt szüzek közé. Miután a király meghalt, utóda, Hirtacus szemet vetett Efigéniaira. Máténak ígérte a fele országát, ha rábeszéli a leányt, hogy legyen a felesége. Egy alkalommal Máté a házasság szépségéről és szentségéről prédikált a szüzeknek és a népnek, és hangsúlyozta, hogy senkit nem szabad elválasztani a házastársától. A király azt hitte, hogy Máté az ő kérését teljesítette, és így próbálta rábeszélni Efigénia a vele való házasságra. Ő azonban ezt mondta neki: „Úgy látom, egészen félreértettél engem, hiszen tudod, hogy Efigénia az örök király menyasszonya, és az ő szent fátylát viseli. Hogyan vehetné el annak jegyesét, aki nálad sokkal hatalmasabb?” E szavaktól Hirtacus szörnyű haragra lobbant, és hóhért küldött, aki hátulról leszúrta Mátét, miközben az kitárt karokkal imádkozott az oltárnál.

Egy másik hagyomány szerint Máté máglyán halt meg. A legendának van egy olyan változata is, hogy a máglya az apostol imádságára ki-
aldott, és Máté csak később, természetesen halállal hunyt el Nubiában.

L. K.

A hét liturgiája

B év

SEPTEMBER 19., ÉVKÖZI 25. VASÁRNAP (Szent Januárusz püspök és vértanú, Szabolcs, Vilhelmina) – Bölcs 2,12.17–20 (A gonoszok az igazak vesztére törnek.) – Jak 3,16 – 4,3 (Az igazság gyümölcsét békében vetik el.) – Mk 9,30–37 (Isten országában az az első, aki embertársait szolgálja.) – **Zsolozsma:** I. zsolnárhét – **Énekrend:** Ho 228 – EE 593, Ho 228 – EE 143, Ho 127 – EE 598, Ho 150 – EE 200.

SEPTEMBER 20., HÉTFŐ – Kim Taegon Szent András áldozópap, Csong Haszang Szent Pál és társaik, koreai vértanúk emléknapja (Friderika, Philippe) – Ezdr 1,1–6 – Lk 8,16–18.

SEPTEMBER 21., KEDD – Szent Máté apostol és evangélista ünnepe (Ifigénia, Jónás, Maura) – Ef 4,1–7.11–13 – Mt 9,9–13.

SEPTEMBER 22., SZERDA (Móric, Villanovai Tamás) – Ezdr 9,5–9 – Lk 9,1–6.

SEPTEMBER 23., CSÜTÖRTÖK – Pietrelcinai Szent Pio

szerzetes és áldozópap emléknapja (Tekla, Lívia) – Agg 1,1–8 – Lk 9,7–9.

SEPTEMBER 24., PÉNTEK – Szent Gellért püspök és vértanú ünnepe (Mercédesz, Gerda) – Bölcs 3,1–9 – Mt 10,28–33.

SEPTEMBER 25., SZOMBAT (Eufrozina, Kleofás) – Zak 2,5–9.14–15a – Lk 9,43b–45.

SEPTEMBER 26., ÉVKÖZI 26. VASÁRNAP (Szent Kozma és Szent Damján vértanúk, Jusztina, Kozima) – Szám 11,25–29 (Józse feltékenykedik azokra, akik rendkívüli úton kapták meg Isten kegyelmét. De Mózes szerint inkább annak kell örülni, ha minél többen szolgálják Istent.) – Jak 5,1–6 (Az apostol a gazdagság mulandóságára hívja fel a figyelmet, és sürgeti a jogtalanul visszatartott munkabér megfizetését.) – Mk 9,38–43.45.47–48 (Mindenkint szeressünk, de határozottan forduljunk el attól, aki vagy ami bűnre viszi!) – **Zsolozsma:** II. zsolnárhét – **Énekrend:** Ho 146 – EE 593, Ho 225 – EE 326, Ho 118 – EE 595, Ho 300 – EE 296.

(Folytatás az 1. oldalról)

A készüllet alatt a 2018-ban egyházi fenntartásba került Weiner Leó Katolikus Zeneiskola és Zeneművészeti Szakgimnázium Prima Primissima-díjjal kitüntetett fúvószenekara játszott, és Sirák Péter orgonaművész orgonált. *Magyarország, Mária országa* címmel Káel Csaba rendezésében a Kárpát-medence magyarságát és keresztény hagyományait bemutató előadással lépett színpadra a Magyar Nemzeti Táncegyüttes.

Megszólalt a Szentlelket hívó ének, megkezdődött a bevonulás. Hosszú sorban léptek az oltárhoz a koncelebráló püspökök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia tagjai, külhoni főpásztorok és a világ különböző részeiből érkezett vendégek. A papnövédékek felvezetésével vonult be Erdő Péter bíboros, Magyarország prímása és Angelo Bagnasco bíboros, az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsának elnöke, a szentmise főcelebránsa és szórnoka.

A szertartáson koncelebrált Michael August Blume SVD, Magyarország apostoli nunciusa; Alfredo José Espinoza Mateus, Quito érseke; Aurel Percă, Bukarest érseke, a Román Püspöki Konferencia elnöke; Baltazar Enrique Porras Cardozo bíboros, a venezuelai Mérida érseke; Béchara Boutros Ra bíboros, a maro-

Az Úr kopogtat a szívünk ajtaján

Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus nyitómiséje a Hősök terén

niták antiochiai pátriárkája; Charles Gabriel Angela Palmer-Buckle, a ghánai Cape Coast metropolita érseke, a Ghánai Katolikus Püspöki Konferencia alelnöke; Gérald Cyprien Lacroix bíboros, Québec érseke; Jean-Claude Hollerich bíboros, Luxemburg érseke, az Európai Unió Püspöki Konferenciái Bizottságának elnöke; Jose Serofia Palma, Cebu érseke; Youssef Absi szíriai melkita görögkatolikus pátriárka; Joseph Marie Ndi-Okalla, a kameruni Mbalmayo püspöke; Matthias Kobena Nketsiah, Cape Coast nyugalmazott érseke; Michael Louis Fitzgerald brit bíboros, nyugalmazott egyiptomi nuncius;

Piero Marini, a Pápai Liturgikus Szertartások Hivatalának egykori vezetője, a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusok Pápai Bizottságának elnöke; Valerian Okeke, Onitsha érseke, metropolita; Szvjatoszlav Sevcsuk ukrán nagyérsek.

A szentmisén több állami tisztségviselő között részt vett Áder János köztársasági elnök. A katolikus iskolák összkara, közel nyolcszáz fő énekelt együtt.

Erdő Péter a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust megnyitó köszöntőbeszédében így fogalmazott: „Hálát adok az Isteni Gondviselésnek, hogy a mai napon megnyithatjuk az 52. Nemzetközi

Eucharisztikus Kongresszust. A tavalyi halasztás után átérezzük, hogy az életünk nem pusztán a saját igyekezetünkön múlik. Köszönjük az Eucharisztikus Kongresszusok Pápai Bizottságának segítségét és munkáját, és Piero Marini érsek úr munkáját, a magyarországi szervezők hősies helytállását, a magyar társadalom minden segítségét.

Üdvözlő szavait a főpásztor így folytatta: „Szeretettel köszöntöm az elsőáldozókat, szüleiket, hitokatókat, lelkipásztoraikat, akik felkészítették őket az első

szentgyónásra és az elsőáldozásra.”

Köszöntötte Hilarion Alfejev volokalamszki metropolitát, a moszkvai patriarkátus képviselőjét. „Adja Isten, hogy Kelet és Nyugat keresztényei együtt imádkozzanak és dolgozzanak, hogy hiteles legyen tanúságtételünk az egész világ előtt” – fogalmazott a bíboros.

Angelo Bagnasco szentbeszédében elmondta: „Egyetlen ember sem láthatatlan, azok sem, akik érzik a kereszt súlyát, akik sírnak, akiket üldöznek az igazság miatt, akiknek nincsen hazájuk, akiknek fájdalma is ismeretlen a többiek előtt, mert mindannyiunk atyja, Isten közel van hozzánk, kopogtat minden szív ajtaján.

Osztozik az emberi sorsban, és felemel bennünket a Szentháromságához. Életünk világossága Krisztus, aki nem halt meg, ő a világ megváltója, az örök élet kenyere, aki az Eucharisztia által átlép minden magányon, minden távolságon, minden közönyön.”

Az olasz bíboros így szólt az elsőáldozókhoz: „Ti vagytok az Egyház tavasza. Amikor magatokhoz veszitek Jézust az Oltáriszentségben, az Úr betér szívetek hajlékába, és veletek marad, olyan barátotok lesz, aki soha nem árul el benneteket.”

Figyelmeztette őket: „Tudnotok kell, az élet nem attól szép, hogy nincsenek benne megpróbáltatások, nehézségek, tévedések, de nem is akkor, ha sikerekkel lesz tele, ha fontos emberek lesztek, hanem akkor, ha hasznosakká váltok. Az Egyháznak szüksége van rátok, a fiatalságotokra, a lelkesedésekre. Nektek viszont szükségetek van Jézusra... Az Egyház nem hirdet és nem imád más nevet, csak Jézus Krisztusét. Emlékezzetek rá: arca az evangélium, jelenléte az Eucharisztia!” – fogalmazott Angelo Bagnasco.

A homíliát követően Udvardy György érsek vezetésével az elsőáldozók megújították keresztelési fogadalmukat; mintegy ezerkét száz gyermek erősítette meg Krisztus melletti elkötelezettségét a világesemény szentmiséjén.

Trauttwain Éva
Fotó: Lambert Attila

Vallomások az élő Istenről a Forrásponton

(Folytatás az 1. oldalról)

A tanúságtevő egy évtizedekkel korábbi megrendítő történetet osztott meg a hallgatósággal: olyan élményt, amely alapjaiban változtatta meg az életét. Huszonhárom évesen egy reklámügynökségnél dolgozott, elsősorban önmagában hitt. Még nem volt megkeresztelve, de érdekelte a vallás, kacérkodott az ezotériával, a New Age-dzsel, és agykontrollal próbálkozott. Aztán lett egy katolikus, hívó barátnője, akinek a hitét igaznak, élőnek ismerte meg, és elgondolkodott azon, hogy a vallás talán mégsem a „lúzerek önigazolása”, hanem az Istennel való bensőséges, személyes kapcsolatról szól.

Róbert elmondta azt is, hogy akkoriban nem volt éppen „férjnek való ideális katolikus”, a barátnője ezért jelet kért Istentől, hogy mi legyen a jövőjükkel. „Ő imádkozott, a jelet pedig én kaptam” – fogalmazott Róbert.

A jel egy céges futóverseny végén érkezett. Róbert nem készült fel rendesen a megméretésre, el is késett, mégis rajthoz állt, de ahogy „beesett” a versenyre, úgy esett be a célba is. Elvesztette az eszméletét, majd két órán át tartó vércukorkómába zuhant.

„Azt éltem át, hogy meghaltam és elkárhoztam” – mondta a Forráspont tanúságtevője. Elsőként a hangélményeit idézte fel: „Hallottam, ahogy az orvoscsapat az életemért küzd, de két oda nem illő hangot is hallottam, s ők ketten rólam beszélgettek: »Milyen intelligens, csak az a furcsa, hogy nem fogadja el a tényt...« Nem tudtam mire vélni ezt a beszélgetést. Vártam, hogy felébredjek a kómából, de együttal azt is

éreztem, hogy a várakozás értelmetlenné vált, valahogy megszűnt az idő. Érvelni kezdtem magamnak, hogy miért nem halhattam meg, hogy miért nem halhattam meg.

Olyan volt, mintha kitágult volna a tudatom, újabb és újabb magas szintű, logikus eszmefuttatások ötlöttek fel bennem, de rendre ugyanazzal az eredménnyel jártak, de igen, megtörtént. Elfogytak az érvek. A tény az, hogy meghaltam.

Ezek után következtek a látásélmények. Mint a Mátrix, című filmben, olyan jelenet

játszódott le: orvosi köpenyt viselő alakok jöttek, lekötözték a kórházi ágyhoz, és kínozni kezdték. Durva volt, üvöltöttem a fizikai és a lelki fájdalomtól is, hiszen jó embernek tartottam magam, nem értettem, mi ez az igazságtalanság, ami velem történik. A kínzások pedig újrakezdződtek, egyre nagyobb fájdalmat okozva. Ezalatt végig éreztem egy végtelenül hatalmas valakinek (mai tudásommal Istennek nevezem) a jelenlétét, aki nem ítél el, csupán részvét-

tel szemlélte a vergődésemet. A végtelenné növekvő fájdalom közepette felöltött bennem, hogy meg kellene bánnom a bűneimet, de mivel ez nem volt őszinte bánat bennem (azt gondoltam magamról, hogy semmi vétket nem követtem el), nem is történt semmi, a fájdalmak tovább fokozódtak. Végül leesett rólam minden álca, ott álltam teljes valómban, és be kellett látnom, hogy még a halál torakában is be akartam csapni a végtelen Istent. Tehát, ami történik velem, az mégiscsak igazságos. Ekkor egy rideg, élettelen helyre kerültem, mindenkitől elszakítva, s éreztem, ez nem évekre vagy évezredekre szól, hanem örökre. Nos, ezen a ponton ébredtem fel.”

Róbert visszatért az életbe, magához tért a kórházi ágyon, és zokogott. „Az volt életem legvalóságosabb élménye, amikor a poklot láthattam meg. A kézzelfogható, jelenvaló világ csupán káprázat ahhoz képest” – idézte fel.

Majd őszintén bevallotta, hogy ezen élmény óta sem lett szentebbé, de elindult a megtérés útján, első lépésként megkeresztelkedett. A halál-

tól pedig nem fél már, hiszen, mint mondja: „Az utolsó pillanatban is igent mondhatunk az üdvösség ajándékára (nem úgy, mint én, aki nem voltam képes erre). Mert az üdvösség ajándék, nem tudjuk kiérdemelni, vagy »megoldani okosba«, vagy kimagyarázni. Meg kell nyílnunk Isten felé, s ezt az életünkben gyakorolnunk kell az önatadás által.”

Ne ragaszkodjunk az akaratunkhoz, mondjunk inkább igent Istenre, és éljünk a szentségekkel, hogy amikor elérkezik majd a megmérettetés ideje, felkészülten lépjünk az ő színe elé – zárta tanúságtételét Prosenyák Róbert.

A Forráspont-est második tanúságtevője a német származású Sophia Kuby, a European Dignity Watch (EDW) élet- és családbarát civil szervezet alapítója volt.

Sophia közel tizennyolc évesen élte át a „pálfordulás” élményét egy amszterdami zarándoklaton. Nem

Amszterdamban. Az ottani szentmisén úgy döntött, beáll az áldozók sorába áldást kérni, azt ugyanis tudta, hogy mivel nincs megkeresztelve, nem áldozhat. Mellkasán keresztbe tett karokkal jelezte a papnak, hogy nincs megkeresztelve. Amikor odaért, a pap áldás helyett Sophia szeme elé tartotta az Oltáriszentséget, és azt

kérdezte tőle: „Hiszed, hogy ez Jézus teste?” Sophiát nagyon meglepte a kérdés, hiszen ő akkor még nem áldozhatott. Kínos volt az egész helyzet. De hirtelen átjárta a hit átütő ereje, igennel felelt, és elfogadta az Eucharisziát a paptól. Megrendítette az élő Istennel való találkozás, Sophia egy évvel később megkeresztelkedett.

Jóllehet az áldozással kapcsolatos egyházi törvényeket helyes dolog betartani, de Isten nagyobb mindennél – tette hozzá a tanúságtevő.

A tanúságtételek után szentségimádás kezdődött a Papp László Sportaréna-ban. Palánki Ferenc debreceni nyíregyházi megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia ifjúsági referense vezetésével egy feldíszített oltárra helyezték az Eucharisziát, s a szentség köre gyűltek a Forráspont-est előadói, Akos, Lackfi János, a zenekar és az énekkar tagjai.

Elmélkedésében Palánki Ferenc püspök köszönetet mondott az Úrnak: „Jézus, Jézus, Jézus! Benned áll fenn minden. Köszönjük neked a létezés, a megváltás kegyelmét, a hit, a remény, a szeretet, az öröm és az örök élet ajándékát!”

Körössi László
Fotó: Lambert Attila

Mondjuk el a világnak Krisztus jelenlétének csodáját!

Szentmise a Kossuth téren és eucharisztikus körmenet

Az eucharisztikus kongresszus szeptember 11-i, szombati napján szentmisét mutatott be Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek a budapesti Kossuth Lajos téren. Ezután a hívek eucharisztikus, gyertyás körmenetben vonultak át a Hősök terére, ahol Erdő Péter bíboros szentségi áldásával ért véget az esemény.

A szentmise előtt kulturális műsort nézhettek meg a jelen-

lévők, emellett tanúságtételek is elhangzottak. Ezt követően I. Bartholomaiosz konstantinápolyi ökumenikus pátriárka mondott beszédet, aki háromnapos látogatásra érkezett Magyarországra. „Az Eucharisztia jelenti az egyházi élet magját, ez Urunk egész gazdagságának képe. A szentség görög megnevezése, mely közszoetet jelent, arra emlékeztet bennünket, hogy életünk és a teremtés örökkévalósága nem a mi tulajdonunk, hanem

a teremtő Isten ajándéka. Az ajándékot hálával és Isten fölségének dicsőítésével fogadjuk. A világ azért adatott nekünk, hogy hálával és teljes örömmel alakítsuk, és adjuk vissza Istennek.”

Azoknak a hívőknek, akik az Eucharisziában egyesülnek az Úrral, eucharisztikusan kell élniük a világban: létüket és tetteiket a liturgia utáni liturgiaként kell megélniük – emelte ki a pátriárka. Az ember nem lehet közönyös, „kre-

atívnek és nyitottnak kell lennie, fiatalos lendületűnek, aki örömmel és reménnyel teli életet él”. Az istentisztelet, a lelkipásztori szolgálat és a keresztény tanúságtétel mind a szent Eucharisziából táplálkozik. Az Egyház az eucharisztikus liturgiában egy testbe gyűjti össze a híveket, mindenfajta megkülönböztetés nélkül. I. Bartholomaiosz azt is hangsúlyozta, hogy az Egyház mint nagy misztérium, mint az Úr csodája örök idő-

kig a megújulás és a megszentelődés helye lesz, a szeretet és a szolgálat tere, amely az isteni üdvörtörténet teljességének végső kinyilatkoztatását vetíti előre a mennyei királyságban. Sosem szabad megfeledkeznünk „a közös múlttal rendelkező eredeti szövetségről”. A sajátosságok ellenére Kelet és Nyugat szervesen összekapcsolódik a kereszténység egységében. „Az Egyház az Eucharisztia ünneplésére jött létre” – zárta beszédét

a konstantinápolyi ökumenikus pátriárka.

I. Bartholomaiosz közreműködését megköszönve Erdő Péter bíboros átnyújtotta neki a kongresszus missziós keresztjének kicsinyített másolatát.

A Kossuth Lajos téri szentmisén jelen voltak az eucharisztikus kongresszuson részt vevő főpásztorok, valamint az állami élet jeles képviselői. A liturgia zenei szolgálatát a Váci Székesegyházi Kórusiskola

Erdő Péter bíboros átnyújtja I. Bartholomaiosz konstantinápolyi ökumenikus pátriárkának a kongresszus missziós keresztjének kicsinyített mását

Tanári Énekkara, a Váci Székesegyház Szent Cecília Kórusa és a Magyar Honvédség Központi Fúvószenekara végezte. A karmester Varga László és Csizmadia Zsolt volt.

„A gondviselő Isten különös ajándéka, hogy az eucharisztikus kongresszus lezárása előtt együtt ünnepelhetünk itt, a nemzet főterén. A Parlament épületében most egyszerre van jelen a Szent Korona és legbecsebb ereklyénk, a Szent Jobb” – kezdte szentbeszédét Erdő Péter bíboros. I. Bartholomaiosz konstantinápolyi pátriárka szavaira utalva hangsúlyozta, hogy a keleti és a nyugati kereszténység egysége magának Krisztusnak az akarata.

Jézus keresztje mellett ott állt anyja, Szűz Mária és a tanítvány, János, akire Jézus rábízta az édesanyját. Ezért tisztokban és nyilvánosan. Mi, papok pedig ezért vagyunk. Ezért indulunk ma a szentmise után az Oltáriszentséggel gyertyás körmenetre, hogy elmondjuk a városnak és a világnak Krisztus jelenlétének csodáját, és kérjük az ő áldását mindannyiunkra” – fejezte be szentbeszédét Erdő Péter bíboros.

A szentmise végén Erdő Péter köszöntötte Alfredo José

titokban és nyilvánosan. Mi, papok pedig ezért vagyunk. Ezért indulunk ma a szentmise után az Oltáriszentséggel gyertyás körmenetre, hogy elmondjuk a városnak és a világnak Krisztus jelenlétének csodáját, és kérjük az ő áldását mindannyiunkra” – fejezte be szentbeszédét Erdő Péter bíboros.

A szentmise végén Erdő Péter köszöntötte Alfredo José

díszes autót. A hangszórókon keresztül rövid elmélkedéseket, imádságokat lehetett hallani – magyarul és több idegen nyelven is –, és ismert egyházi énekek szóltak, melyeket a több tízezer zárandók együtt énekelt. Amikor felcsendült a kongresszus himnuszának reféréje, „Krisztus kenyér s bor színében Úr s Király a föld felett, / Forrassz eggyé békességben minden népet s nemze-

Foto: Baranyai B.

teljük Szűz Máriát az Egyház édesanyjaként. Szent István király a halála előtt országát és egész népét Szűz Máriának ajánlotta, előre látva, hogy a fiatal kereszténységet és az európai népek közösségébe még alig beilleszkedett magyarságot végveszély fenyegeti. A Szűzanya elfogadta a felajánlást, és azóta, immár ezer éve, magyarság és kereszténység együtt járja a történelem útját minden kísértésen és nehézségen át.

Krisztus keresztje, megváltó szeretete és feltámadása a remény jele számunkra. Most itt van velünk a téren a missziós kereszt, amely a budapesti városmisszió és az eu-

charisztikus kongresszus jelképe volt” – emelte ki Erdő Péter bíboros. Ez a kereszt felhívást jelentett az imádságra, a bűnbánatra, a szentek példájának megismerésére. Több mint hetvenezer kilométert tett meg az elmúlt évek során. A vatikáni Apostoli Palotából indult, ahol Ferenc pápa áldotta meg, s a Hősök terén fejezi be missziós útját, azon a szentmisén, amelyet szintén a Szentatya fog vezetni.

Erdő Péter bíboros ezután kitért arra is, milyen jelentősége volt a kongresszus hírnökei által végzett tanúságtételeknek. „És mi, mit tegyünk? Ihletet meríthetünk a szentek és tanúságtévők életéből, de van-

nak konkrét lehetőségeink is a cselekvésre. Ezért tartottunk közös étkezést sok száz rászorulóval a kongresszus nyitómise előtti napon a II. János Pál pápa téren és hazánk számos városában.” Önkéntesek ezrei veszik ki a részüket a kongresszus munkájából. Erről a szeretetről tesznek tanúságot a ministránsok is, akiknek országos találkozója most, ezen a szentmisén tartjuk.

A szentmisén szolgálva megérzi az ember Krisztus közelségét. Egy személyes történetet felidézve Erdő Péter bíboros elmondta, a liturgia értelmére irányuló meghatározás gyengének és halványnak tűnik, vagy olyan elméleti,

hogy a kívülálló nem tud mit kezdeni vele. Csak az juthat el az igazságig, aki urának és mesterének vallja Jézust. Most, a szentmisében mi is ráérezhetünk, hogy itt valami titokzatos dolog történt. Valami, ami nagyobb, mint mi vagyunk. „Valami, amit újra és újra ismételni kell, hogy megjelenjen közöttünk az esemény, az egyszeri, a megismételhetetlen, az erőt sugárzó. Mert a Mester testét átszegez-

Espinoza Mateus quitói érseket abból az alkalomból, hogy a következő eucharisztikus kongresszust az ecuadori fővárosban fogják megrendezni 2024-ben. Erdő Péter bíboros „stafétaként” a missziós kereszt kicsinyített másolatát ad-

tet!”, sok ezer mécses emelkedett a magasba.

A Hősök terére érve Erdő Péter bíboros szentségi áldást adott a megjelenteknek. A záróáldás alkalmával az Egyetemi (Kisboldogasszony-) templom Don Bosco Kórusa,

ték, vérét kiontották, de harmadnap feltámadt a halálból. Ezért égnek hát a gyertyák, ezért hangzanak el újra és újra a szavak családi otthonokban, fényes templomokban, börtönökben és munkatáborokban,

ta át az ecuadori főpásztornak. Ezután elindult az eucharisztikus körmenet. A hívek az Akadémia utcán és a József Attila utcán át vonultak az Andrássy útra, követve az Oltáriszentséget hordozó virág-

a Magyar Honvédség Veszprém Légió Zenekeze és a Magyar Honvédség Székesfehérvár Helyőrségi Zenekeze közreműködött.

Baranyai Béla
Fotó: Lambert Attila

„Öt kenyérünk volt és két halunk, most több ezer embernek adunk enni”

Családi nap és KATTÁRS a Margitszigeten, a testvériség jegyében

Ragyogó napsütésben, rengeteg érdeklődő részvételével rendezték meg a Margitszigeten a Katolikus Társadalmi Napot (KATTÁRS) és a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) családi napját. Az előbbi a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Caritas in Veritate Bizottsága, az utóbbit a Családok Jézusban Közösség szervezte.

A megjelenteket – akik között több főpásztor is volt – Székely János szombathelyi megyéspüspök, az MKPK Cigánypasztorációs Bizottságának vezetője, a Caritas in Veritate Bizottság elnöke, valamint a Gorove házaspár, László és Kriszta, a Családok Jézusban Közösség magyarországi szervezetének vezetői köszöntötték.

Székely János nagy örömmel és szeretettel üdvözölte a megjelenteket, külön köszöntötte Herczegh Anitát, Áder János köztársasági elnök feleségét. A főpásztor egy szemé-

got; jobban szeretne édesapát, mint saját magát, az ő örömeinek jobban örült, mint a magáénak, és ez már az udvarlás legeleje óta így volt.”

A püspök hangsúlyozta: a mai napon a házasságot, a családot ünnepeljük. Azt a titkot, amit Jézus nem korlátoz, amiből nem elvesz, hanem amihez hozzáad, amit gazdagít, megajándékozik. Krisztusban a valóság legmélye tárult fel. Isten és az ember titka, egy hatalmas, életadó forrás, ahogyan a kongresszus motója is mondja: „Minden forrásom belőled fakad.” Krisztus-

lyes vonatkozással kezdte beszédét. Elmondta, hogy szülei itt, a Margitszigeten döntöttek el, hogy összeházasodnak. Séta közben, váratlanul kérte meg édesapja az édesanyja kezét, aki hatalmas örömmel mondott igent. Ezután leültek egy padra, órákon keresztül beszélgettek, tervezték a jövőjüket. Életük talán leggyönyörűbb percei voltak ezek. Ezután amikor csak tehették, minden évben visszajöttek ide, leültek ugyanarra a padra, és egymást átkarolva adták hálát az életükért, szerelmükért, családjukért. Székely Jánosnak és három testvéreinek az édesanyjuk többször elmondta: nem érti, hogy egyesek miért tekintenek úgy a házasságra, a családra, mint valami börtönre vagy kórházra. „Ő soha nem így látta a házassá-

ban tárult fel Isten titka, aki szeretet, önátadás, örök születés és örök születés. Krisztus arra tanít minket, hogy szeretetre születünk, arra, hogy az életünket ajándékká tegyük. Akkor lesz valaki boldog, ha ajándékba adja az életét a más-
sáknak.

Székely János idézte II. János Pált, aki 1978. október 22-én, pápai beiktatásán elmondott beszédében így fogalmazott: „Ne féljete! Nyissátok ki, tárjátok ki a kapukat Krisztus előtt! A társadalmi élet, a kultúra, a tudomány széles világának kapuit. Krisztus tudja, hogy mi lakik az emberben, egyedül ő tudja!” A szombathelyi főpásztor hozzátette: ne féljünk megnyitni a családunkat, a társadalmat Krisztus előtt! Az eszmény, amit a házasságról adott, nem

börtön, hanem boldogság. Az Eucharisztia bőséges forrása a házasságnak, megtanít bennünket arra, hogy házasságban élni azt is jelenti: áldozni, hiszen a társam oltár is, akin keresztül az életemet odaadom, ajándékká teszem.

A házastársak egy test, egy lélek, együtt dobnak a szívük, ahogyan az áldozásban egyek vagyunk Krisztussal, az ő testével, lelkével. Milyen fontos lenne, hogy a nyugati ember megértse: a szabadság nem önkény, nem a pillanatnyi szeszélyeink teljesítése. A szabadság természetes célja a jó, az érték. Az épphogy csak megfogant, kicsi magzat az édesanyja szíve alatt, a magatehetetlen öreg és a sérült ember, mindannyian Isten remekművei vagyunk. Minden ember végtelen érték. A kereszténység megtermékenyítő forrás, amelyből élet fakad, és addig van jövőnk, amíg ebből táplálkozunk, amíg életünket erre alapozzuk. Ez a forrás gazdagította olyan csodálatosan hazánkat, Európát és az egész világot. Legyen ez az eucharisztikus kongresszus egy döntés mindannyiunk számára, hogy Krisztusra építsünk, még inkább, mint eddig! Engedjük be őt a csalá-
dunkba, a társadalom, az emberi élet minden területére! Krisztus az élet forrása a család és a társadalom számára, ő nem elvesz tőlünk, hanem gazdagít. Merítsünk bőségesen, örömmel ebből a forrásból! – mondta Székely János.

Gorove László a köszöntőjében felidézte, hogy 2019 húsvétján a Családok Jézusban Közösség együtt ünnepelte a szent három napot, Fábray Kornél atya lelkivezetésével, aki a NEK Titkárság főtákaraként akkor már javában szervezte az eucharisztikus kongresszust. Gorove László felvette neki, mit szólna ahhoz, ha a rendezvény keretében

Székely János püspök:
Legyen ez az eucharisztikus kongresszus egy döntés mindannyiunk számára, hogy Krisztusra építsünk, még inkább, mint eddig! Engedjük be őt a csalá-
dunkba, a társadalomunkba

megszerveznének egy családi napot. Kornél atya örömmel fogadta a kezdeményezést. A Családok Jézusban Közösség vezetője, utalva a jelen lévő, csaknem száz szerzetesi és civil szervezetre, illetve a családi mozgalmakra, valamint a rengeteg emberre – felnőttre és gyermekre –, elmondta: amikor az ötlet megszületett benne, nem gondolta volna, hogy ilyen nagy és csodálatos rendezvény nő ki ebből. Ez is bizonyítja, hogy merni kell el-

gondolni valamit, és lépni, még ha kicsit is. A többit hozzászerzi Isten.

Gorove László felesége, Kriszta a hallgatóságot megszólítva hozzátette: „Nézétek körül, milyen színes a mi Egyházunk! Szép napot mindenkinek!” Majd az Új Ember hetilap kérdésére válaszolva arról beszélt: a családokért vállalt házaspári szolgálatuk, az életük valamennyi gyümölcse beért most. Isten szőlőjében nagyon sok emberrel volt

kapcsolatuk, akik itt, a rendezvényen ma szembejönnek velük. Gorove László úgy fogalmazott: öt kenyérünk volt és két halunk, és most több mint ötezer embert táplálunk.

A Magyar Katolikus Egyház gazdagsága, a családok együttélése, a nem várt és régén látott ismerősökkel való találkozások nagyszabású, fergeteges ünnepet varázsoltak a Margitszigetre.

A nagyszínpadon és a kamaraszínpadon egymás után léptek fel ismert együttesek és előadók; hogy csak néhányat említsünk: Szalóki Ági, a Kalácsa együttes, Berecz András, a Misztrál együttes, Bérczesi Robi, Bolyki Balázs és a B4, Sillye Jenő, Lackfi János, az Irish Coffee zenekar, az Eucharist, Csókay András, és még hosszan sorolhatnánk. Hetven kiállítótorban várták a családokat a keresztény közösségek, a szerzetesrendek és az egyházi szervezetek a felnőtteknek és a gyerekeknek szánt programokkal.

A beszélgetősa-
torban rengetegen gyűltek össze, s messze a sátron túl is sorakoztak az érdeklődők, és ez igaz volt minden más programra is. Hasznos tanácsokat kaphattunk ahhoz, hogy a mindennapokban miként tudnánk úgy élni, hogy jobban megvalósítsuk a teremtett világ védelmét.

Dobszay Benedek ferences szerzetes kérdésünkre elmondta, a rendezvénynek az is a célja, hogy a NEK üzenetét közel vigye az emberekhez. „Ferencesként külön örülök annak, hogy egy olyan közösség az egyik főszervező, amely az Országúti Ferences Plébániához kötődik: a Családok Jézusban Közösség.”

A párkapcsolatokról Guba Juditot és Imrét, valamint Gorove Krisztát és Lászlót kérdezte Marti Zoltán a beszélgetősátorban. Elhangzott, hogy számos program segíti a házaspárokat, például az „Ölelj át!” elnevezésű. Nagyon fontos, hogy tegyünk a kapcsolatunkért a rászánt idővel, a jó kommunikációval. „A szerelemben nem kell, hogy okos legyél, gazdag vagy vicces, elég, ha jelen vagy.”

Mivel a családi nap éppen szeptember 11-ére, a World Trade Center elleni terrortámadás huszadik évfordulójára esett, ennek kapcsán Kiss Ulrich jezsuita atyával és Sayfo Omarral, az Avicenna Közel-Kelet Kutatások Intézetének kutatójával Berecz Péter beszélgetett *Kereszténység versus iszlám* címmel. Valóban a vallások összecsapásáról van szó, civilizációk harcáról? Lehet-e békésen egymás mellett élni? Keresztény szempontból missziós területnek tekintjük-e a muszlimok világát? – hangzottak a kérdések. Az eszmecsere fő üzenete ez volt: Az iszlám is sokszínű világ, hasonlóan a kereszténység-

hez. A szélsőségesek ennek csupán egy kisebb szeletét képezik. Van értelme a kölcsönös párbeszédnek.

A kiállítóstrak egyikében az államfő felesége, Herczegh Anita is jelen volt a Regőczy István Alapítvány képviselőjében, amelyet férjével közösen a koronavírus-járvány árvának megsegítésére hoztak létre. Kérdésünkre elmondta, hogy nagy az érdeklődés, sokan szeretnék támogatni az alapítványt, konkrét felajánlás is érkezett. A szigetre látogatók közül többen kifejezték örömeiket a kezdeményezés miatt, sokan ismerték is Regőczy atyát. Áder János felesége beszámolt arról is, hogy a közel ezer érintett gyermek felével már felvették a kapcsolatot. Kétszázezer forintot juttattak a gyermekeknek az alapítványon keresztül egyszerű segélyként, és most dolgozzák ki azt a rendszert, amellyel havi rendszerességgel tudják őket támogatni.

A nagyszínpadon Lackfi János az előadásában megosztotta a gyerekeivel és unokáival kapcsolatos tapasztalatait túl azt is, hogy az írásban miként van jelen Isten. A *Jóéjtpuszik*-sorozat szövegei sokszor szemléltető imában születnek. „Jó a Jóistennel együtt dolgozni, mert biztosan százszor jobb verseket tudna írni, mégis hagyja, hogy én írjam” – mondta a költő, a NEK egyik hírvivője.

A családi napon a szerzetesek is beszámoltak a hivatás-gondozásukról, közösségi életükről. A missziós sátorban a verbita tartományfőnök, Tete Remis SVD mondta el, milyen jó látni, hogy élő az Egyház Magyarországon. Tizenkét országból jöttek hazánkba verbita szerzetesek és papok, többek között Dél-Amerikából, Ázsiából és Afrikából. A kispapjaik, szerzeteseik közül néhányan énekeltek, gitároztak, félig-meddig még törve a magyar nyelvet. A szigetre rengeteg szerzetes, szerzetesnő, tartományfőnök és pap látogatott ki, élmény volt a velük való találkozás.

A Roma Szakkollégiumok Egyesület pavilonjánál az önkéntesek egy fotót adtak az odalátogatóknak. A képen

szorosan egymás mellett ül két fiúcska, a kezükben gitár. Az egyikük cigány fiú, a másikuk nem cigány. Az első, ami a képről az eszünkbe jut: a *testvériség*.

Oroszné Obbágy Rita, a Nyíregyházi Görögkatolikus Egyházmegye cigánypasztorációs megbízottja kérdésünkre elmondta, hogy a két gitározó fiú boldogan énekel együtt. „Nagyon erős törekvésünk, hogy ezt társadalmi szinten is megvalósítsuk: érezzük jól magunkat egymás társaságában, tudjunk együtt imádkozni, dolgozni, közösen munkálkodni Isten kertjében. Valószínűleg meg ez a mindennapi életben, a munkahelyünkön is, mert fontos, hogy ezeket a magasztos gondolatokat gyakorlattá tegyük, aprópénzre vált-

suk, és a hétköznapiakban is szeressük egymást, ne csak mondjuk, beszéljünk róla.”

Azzal kapcsolatban, hogy az eucharisztikus kongresszuson Székely János püspök a Szűzanya oltalmába ajánlotta a magyarországi romákat, az egyik szentmisén pedig bemutatták Oláh Patrik Gergő *Le Devleske* című lovári nyelvű

nyajunkat megváltott. Jó lenne ezt tudatosítanunk, különösen ma, amikor az ember látja az „iszapbirkózást” a társadalomban, a politikában, de sajnos a családok szintjén is. Ami pedig a legfontosabb: hogy az élő Jézussal találkozunk az Eucharishtiában – tette hozzá. – Ennek a jelentősége felfoghatatlan. Ha ezt megéljük,

miséjét, Oroszné Obbágy Rita elmondta: nem mindegy, hogyan, hol és mikor szól valami a cigányokról. Ezen a kongresszuson úgy szólt róluk néhány esemény, hogy az közelebb viszi egymáshoz a cigányságot és a nem cigányokat.

Egy Székelyföldről érkezett, kétgyermekes házaspárral, Timár Sándorral és Molnár Máriával beszélgetve arra jutunk, hogy „nehéz világban élünk, amelyben szükségünk van az olyan szilárd támpont-ra, mint amit az eucharisztikus kongresszus nyújt”. Az ember itt egyrészt megtapasztalja a magyar kereszténység erejét, tiszta lelkűségét. Másrészt átéli a katolicizmus egyetemességét is, hiszen a világ minden tájáról érkeztek zarándokok. Egy a hitünk, és a világban a testvériség a legfontosabb – mondta Timár Sándor.

Egyazon Atya gyermekei vagyunk, és Krisztus mind-

minden problémát megoldhatunk. A feleség, Molnár Mária arról beszélt, hogy ez a hét megerősítette a katolikus hitében. Ő is vallja: a keresztény hit alapja az Oltáriszentség, a benne jelen lévő Jézus Krisztussal. „Merjünk mindig rá hagyatkozni, keressük a belőle sugárzó szeretetet, szépséget. Figyeljünk erre, és vigyük tovább, adjuk át másoknak!”

A gyerekek is remekül érezték magukat a rendezvényen. Volt, aki ugrálóvárban hancúrozott vagy szabadulószeraból kereste a kiutat, mások legóztak, kézműveskedtek, játszottak, sportoltak.

A dicsőítő zene egyre lelke- sebben szólt a nagyszínpadról, mind többen kapcsolód- tak be az éneklésbe. A rendezvény vége felé az 1938-as kongresszus himnuszának egy feldolgozása, majd a Sillye Jenő tiszteletére előadott Múltnak az évek kezdetű dal már szinte himnuszként

hangzott el. „Utazunk, érke- zünk, találkozunk és búcsú- zunk, s egy boldogabb világ- ról álmodunk.” Igen, a szige- ten ez meg is valósult.

A rendezvény záróünne- pélyén Novák Katalin család- dokért felelős tárca nélküli miniszter hangsúlyozta: a család megtartó szeretetköz-össég, Magyarország pedig a család védőbástyája Európa- szerte és az egész világon. A mai rendezvény az élő cáfolata annak a szólamnak, hogy a hagyományos családnak már nincs létjogosultsága. „Ön-ö- kért kell dolgoznunk, de nem csak a magyar kormány- nak, hanem minden döntéshozó- nak. Önök jelentik számunkra a jövőt – fogalmazott a mi- niszter asszony. – Itt va- gyunk, hogy dicsőítsük az Urat, és köszönetet mondjunk azért, hogy lehet szerető csalá- dunkt.”

Mivel a családi nap a KATTÁRS programja is volt, Veres András, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke kihirdette a jövő évi rendezvény helyszínét. Kifejezte örömét a nap sikere láttán. Elmondta: „A KATTÁRS-at az- zal a szándékkal indítottuk útjára, hogy rávilágítsunk, az Egyház az élet minden területén ott van, hiszen a hit nekünk nem egy ideológia, hanem a mindennapi élet. A mai napon is ez a szándék vezérelt bennünket kifejezetten a csalá- dokra koncentrálva. Bízom abban, hogy mindenki örö- mel, lelkesedéssel jön a követ-

kező találkozóra is.” A püspö- ki konferencia döntése alapján a következő évi rendezvény Szegeden lesz.

Az MKPK elnöke e szavak kíséretében átadta *Az Egyház társadalmi tanításának konpen- diumát* Serfőző Leventének, a Szeged-Csanád Egyházmegye pasztorális helynökének.

A rendezvény végén elin- dultak a családok a Kossuth térre, a zászlót és a keresztet követve, több száz méter hosszú menetben. „Amiről ál- modtunk, amit reméltünk, az mind megvalósult. Hálaság vagyunk, hogy a részesei le- hettünk ennek, hogy az embe- rek boldogok, és vállalják, hogy a hit összetart minket” – mondta a Liszka házaspár, az esemény egyik főszervezője a családi naphoz elvonuló tömeg láttán, hálátelt szívvel.

Bodnár Dániel,
Vámosy Erzsébet
Fotó: Merényi Zita

Egyházi zenei rovatunkat *Mértékadó* című kulturális mellékletünkben olvashatják.

IMAÓRA

Kútvölgyi Szűz Mária Engesztelő-kápolna: engesztelő virasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentség előtt. 22 órákor szentmise. Cím: 1125 Budapest, Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István térig)

A Szent Imre Kápolna Szeretettláng imacsoportjának szeptemberi programjai: 2021. szeptember 16-án, csütörtökön 18 órától Szentségimádást tartunk Édes Hazánkért. 17 órákor kezdődik imacsoportunk szentmiséje. Minden magyar imádkozzon minden magyarért! Szeretettel várunk! Honlapunkon www.szeretettlang.info.hu keresztül elérhetőek vagyunk.

Isten Szolgája Márton Áron püspök szentté avatásáért lesz szentmise, halála évfordulóján és a gyulafehérvári főegyház-megye védőszentjének, Szent Mihály főangyalnak ünnepén, szeptember 26-án, vasárnap 10 órákor a Budapest VIII. kerületi Magyarok Nagyasszonya-templomban (Magyarok Nagyasszonya tér, egykori Rezső tér). A szentmisét Vizi Elemér jezsuita tartományfőnök celebrálja. Szeretettel hívunk és várunk mindenkit, különösen a Magyarországon élő vagy itt tartózkodó erdélyieket.

Barsi Balázs atya aranymiséje Sümegen szeptember 18-án, szombaton 10 órákor lesz a kegytemplomban. A Fádalmas Szűzanya nagy búcsúját szeptember 19-én tartjuk. A szentmisék 8, 10, 12 órákor lesznek. Az ünnepi szentmisét 10 órákor Lukovits Milán ferences atya, a Mária Rádió igazgatója celebrálja.

LELKIGYAKORLAT

Szent Gellért Lelkigyakorlatos Ház (2016 Leányfalu, Móricz Zsigmond út 141.). Október 21-én 18 órától 24-én 13 óráig Dr. Gál Péter atya lelkigyakorlata: „Isteni szeretet – emberi szeretet”. November 11-én 18 órától 14-én 13 óráig Ocsovai Grácián atya lelkigyakorlata. Elérhetőség: 06-26-383-212, 06-30-466-0749

Bánat-szelídítő. A halál közelségével és a gyász fájdalmának terhével küzdőknek, valamint a mindennapi veszteségeinken való továbblépéshez szeretnénk segítséget nyújtani sorstárs csoportjainkban. A Pasaréti Ferences templom hittantermében kéthetente szerda délelőtt 10 órától 11.30-ig, a Szent Anna Plébánia alsó hittantermében (Aranyhal u. 1., a Batthyány téren, a templom mögött) pedig kéthetente szerda esténként 18 órától 19.30-ig. Időpontok: 2021. szept. 15; 29; okt. 13; 27; nov. 10; 24; dec. 01; 15.

Őszi lelki napok 2021. október 19-21., TAHI Szív Lelkiségi Központ. Az együttléteket – segítő sorstársakkal – Tegzes Katalin sa. nővér vezeti, „minden vég egy új kezdet” címmel Tahiban (2022 Tahí Villaros 7-9. T: 06/26-387-162. Megközelíthető: Volánbusz, Tahí – Hídfő mh., Bartók B. úton felfelé.) Szeretettel hívunk

mindenkit, akit megszorít a gyász, megbénít a veszteség. Időpont: 2021. október 19-én, kedden 14 órától 21-én, csütörtökön 14 óráig. Elhelyezés és költség: egyágyas szobákban, napi háromszori étkezéssel 20.000 Ft/fő. Előzetes jelentkezés szükséges a programvezetőnél: Tegzes Katalin sa. nővér, 06/30-462-9272. Hozza magával személyes holmiját, törülközőt, és jelezze, ha diétát kér!

KÉPZÉS

Családpasztorációs továbbképzés a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán. A képzés a lelkipásztorok (papok, diakónusok, lelkivezetők) munkájához nyújt szakmai segítséget a különböző tevékenységi területeikhez kapcsolódó teológiai és pszichológiai ismeretek kombinálásával. A képzés előadói főiskolánk oktatói: Asztalosné Elekes Szende, Bakos Gergely OSB, Kézdy Anikó, Nobilis Mária, Somogyiné Petik Krisztina, Papp Miklós, Varga Kapiszt-rán OFM. Érdeklődés, kérdés esetén kérjük, keressék Róder Tamásné a +36/1-486-4428 számon, illetve a csaladteologia@sapientia.hu imélcimen. További információ: <https://sapientia.hu/kepzes/csaladpasztoracios-tovabbkepzes-papok-es-diakonusok-szamara>

MEGHÍVÓ

A pesti Jézus Szíve-templom Musica Sacra kórusa ötvenéves fennállását ünnepli. Várunk minden régi tagot és kísérlőket találkozássra, közös ünnepsékre és együtt éneklésre 2021. október 9-én, szombaton. A 15 órákor kezdődő jubileumi szentmisét estig tartó agapé és beszélgetés követi. Visz-szajelzést kérünk: musicasacra50@gmail.com

HALÁLOZÁS

Fájdalommal tudatjuk, hogy szeretett édesanyánk, Dr. Terták Elemérné született Sartory Mária 2021. augusztus 22-én elhunyt. Temetési szertartása 2021. szeptember 21-én 11.15 órákor lesz a Farkasréti temető Makovecz ravatalozójában római katolikus szertartás szerint. Gyászmise 2021. szeptember 21-én 12.15 órákor lesz a Farkasréti Minden-szentek Plébánián. A gyászoló család. Értesítést a tertak.adam@gmail.com imélcímre lehet küldeni.

Buzgó imáiba ajánljuk Kubola Regina Patrícia-nővér Szent Vince Szeretet Leánya lelkét, aki életének 95. évében és szent-hivatásának 74. évében 2021. szeptember 4-én az örök Hazába költözött. Elhunyt nővérünket 2021. szeptember 9-én 13.15 óra-kor helyeztük örök nyugalomra a Budapest Rákoskeresztúri Köz-temetőben. Az engesztelő szentmise-áldozatot lelki üdvéért temetése napján 6.30-kor ajánlottuk fel társulatunk Ménési úti ká-polnájában.

HIRDETMÉNY

A RÉGI KATOLIKUS TEMETŐ MEGSZÜNTETÉSÉRŐL

Ezúton adunk tájékoztatást arról, hogy Ráckeve Római Katolikus Plébánia a tulajdonában lévő Ráckeve, Szent Vendel utcai „régik katolikus temetőt” (hrs.: 2232-2234)

a törvényi előírásoknak megfelelően meg kívánja szüntetni, a területet más célú felhasználás okán az előírásoknak megfelelően kiüríti.

Mindezt a temetőkről és temetkezéssről szóló

1999. évi XLIII. tv. 10. § (2) bekezdésében foglaltak,

illetve a törvény végrehajtásáról szóló 145/1999. (X. 1.) Korm. rendelet 19. § (3) bekezdésében foglaltak alapján mint tulajdonos kívánja végrehajtani.

A sírkertbe az 1950-es évek óta temetés nem történt, a sírgondozás is megszűnt az 1980-as évektől. Tekintettel arra,

hogy a felhívási címben jelölt temetkezési helyek használati ideje lejárt, azok – az érvényben lévő rendelkezésekben biztosított jogkörünknel fogva – kiüríthetők; erről mint temető tulajdonos gondoskodunk.

A sírjeleket, síremlékeket és előkerülő exhumátumokat a jelenleg is használatban lévő katolikus temetőnkbe helyezzzük át.

Amennyiben a temetőben nyugvó valamely elhunyt hozzátartozója az elhunyt maradványainak

más temetkezési helyre történő áthelyezéséről maga kíván gondoskodni, kérjük, hogy szíveskedjék felvenni a kapcsolatot a plébániahivatallal.

Ráckeve, 2021. április 23.

Nem tud dönteni? Mi megkönnyítjük a választást.
**AJÁNDÉKOZZON UTALVÁNYT,
MELY LEVÁSÁROLHATÓ AZ *Ujember* KÖNYVESBOLTBAN.**

ELÉRHETŐSÉGEINK:

1053 Budapest, Ferenciek tere 7-8. (Kárpátia-udvar)

Telefon: (06/1) 266-0845; webbolt: bolt.ujember.hu

MAGYAR KURÍR

Ujember
kiadványok

Ujember
KATOLIKUS HETILAP

Kiadja a Magyar Kurír
Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán és a Digitalstandon

Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft. • **Ügyvezető:** Tolonics Gergely
ISSN 0133-1205

KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG
ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.
LAPZÁRTA: 2021. SZEPTEMBER 13.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István

Lapszerkesztő: Baranyai Béla • **Lapszerkesztő-helyettes:** Körössy László
Szerkesztőség: Agónás Szonja, Benke Zsuzsa, Bodnár Dániel, Bókay László, Borsodi Henrietta, Fábán Attila, Gátas Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Éva, Vámosy Erzsébet, Verestői Nárcisz

Olvasószerkesztő: Kodlík Bernadett

Korrektor: Szántó István • **Tördelés:** Mészáros Ákos

Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.

Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • **Tel.:** +36/1-317-3933

www.ujember.hu • e-mail: ujember@ujember.hu

**A BUDAPEST-KELENFÖLDI SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA
EGYHÁZI FENNTARTÁSÚ URNATEMETŐJÉBEN
URNAFÜLKÉK MEGVÁLTÁSÁT,
valamint
ZÁRTSZÓRÁSOS TEMETÉS LEHETŐSÉGÉT KÍNÁLJA.**

Temetőnk minden nap 8 – 18 óráig látogatható.

Urnairoda nyitvatartási ideje

Hétfő – péntek: 10 – 16.30 óráig. Telefon: 1/203-8912

Plébániairoda nyitvatartási ideje

Hétfőtől péntekig: 10 – 11.30 és 13.00 – 16.30. Tel./fax: 1/203-8915

Templomunk miserendje

Vasárnap: 9.00, 11.00 és 18.00

Hétköznap: 7.00 és 17.00. Szombaton 7.00, 18.00

Cím: 1115 Budapest, Bartók Béla út 149.

Internet: <http://szentgellertplebania.hu>

E-mail: iroda@szentgellertplebania.hu

ÁLLÁS

BEJÁRÓNÓT (házvezetőnőt) keresek Budapest XII. kerületé-be, heti 4-5 nap munkavégzéssel (háztartási munka, takarítás, mosás, vasalás). Elvárás: érettség, igényesség, a munka szeretete. Előny: jogosítvány. Ajánlat: havi fix, hosszú távú munkalehetőség. Jelentkezés fényképes önéletrajzzal: krisztina.szota@humanandmedicwork.hu T: 06/20-365 2425

EGYEDÜLÁLLÓ, megbízható férfi, munkahelyének megszű-nése miatt szálláslehetőséggel állást keres. Megkereséseket a tanma@citromail.hu címre várunk.

ÉLETJÁRADÉK

ÉLETJÁRADÉKI szerződést kötnék Önnek ingatlanért cseré-be, otllakás nélkül. Nagy összegű készpénzt és havi járadékot kínálok. Leinformálható család vagyunk. T.: 06/20-941-6368

KIADÓ

HOSSZÚ TÁVRA KIADÓ Budapest, a nyugati pályaudvar közelében, liftes ház 3. emeletén, 36 nm-es, egyszobás, álló galériás, bútorozott, gépészetileg is felszerelt lakás egy vagy két nemdohányzó diáknak vagy fiatal párnak. Érdeklődni: 06/20-373-7090

KIADÓ Angyalföld zöldövezeti részén egy 36 nm-es bútoro-zott, vízórással, alacsony rezsiű téglalakás. 120 000 Ft + rezsi. 2 havi kaució szükséges. T.: +36/20-215-8605

TÁRSKERESŐ

69/190 CM, széles érdeklődési körű közigazdász, római ka-tolikus férfi, hasonló érdeklődésű, független, magas, csi-nos, nemdohányzó, budai vagy belvárosi diplomás hölgy ismeretségét keresi, 64-69 évig. Telefonszámias választát a Kiadóba kérem. Jelige: hit és szeretet.

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznl is. T.: 06/1-213-5726

TÖBB ÉVTIZEDES tapasztalattal vállaljuk ólomüvegablakok restaurálását, tervezését, kivitelezését. Tóth Erzsébet tel.: 06-20-438-5993; www.uevegfestes-stainedglass.hu

QUASI-MODO Kft. Padfűtés (svájci fűtőfőléával), harangvilla-mosítás, toronyóra-felújítás és -kiepítés, programórák, hango-

sítás, dallamjáték, énekszámkijelző. Honlap: quasi-modo.hu
E-mail: kapcsolat@quasi-modo.hu T.: 06/30-940-8223 Sárdi György

RÉGISÉG

EGYKORI PIARISTA diák antikvitása régiséget vásárol. T.: 06/20-980-7570

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk. Buda-pest VI. kerület, Andrássy út 16. T.: 06/1-266-4154 – nyitva: hét-fő-szerda 10-17, csütörtök 10-19 óra között.

ÜZENETKÜLDŐ

Drága feleségem, anyukám, mamánk, dédi-mamánk! 90. születésnapod és névnapod alkalmából jó egészséget és együtt töltött boldog éveket kívá-nunk sok szeretettel! Papa, Gabika, András, Dudika, Encike, Krisztián, Vivike, Vióka, Vikike

TRADICIONÁLIS HARANGOK ÖNTÉSE

GOMBOS MIKLÓS ÉS FIA, FERENC

Ref.: www.harangontes.hu

Cím: 2162 Órbottyán, Rákóczi u. 134. Pf. 10.

Mobil: +36 30 948 9575 | +36 30 728 8161

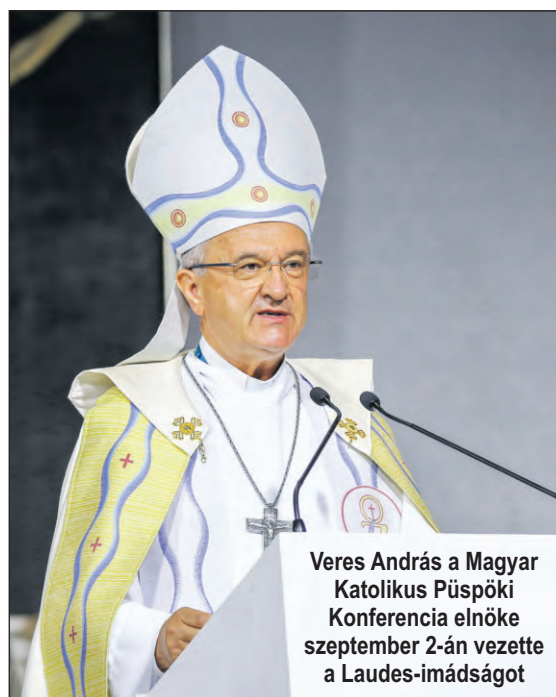
Tel.: +36 28 360 170

E-mail:

gombosmi@harangontes.hu | info@harangontode.hu

Együtt ünnepeltünk

Válogatás fotósaink képeiből

Veres András a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke szeptember 2-án vezette a Laudes-imádságot

Jean-Claude Hollerich bíboros, Luxemburg érseke, a COMECE elnöke szeptember 10-én misézett a Hungexpón

Áder János köztársasági elnök tanúságot tett a hitéről a kongresszuson

Székely János püspök Szűz Mária oltalmába ajánlotta a magyarországi cigányságot

Afrika-nap a Szent István-bazilikában

A főváros több pontján tartottak utcai evangelizációkat

Több ezer önkéntes segített a rendezvényeken

Böjte Csaba testvér nyolcszáz erdélyi fiatalal érkezett a találkozóra

Bizánci rítusú szertartás a Szent István-bazilikában

Alfredo José Espinoza Mateus ecuadori érsek az 53. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus házigazdája a quitói Szűzanya képmását ajándékozta Erdő Péter bíboros, prímásnak

Az átlényegülés tanúi

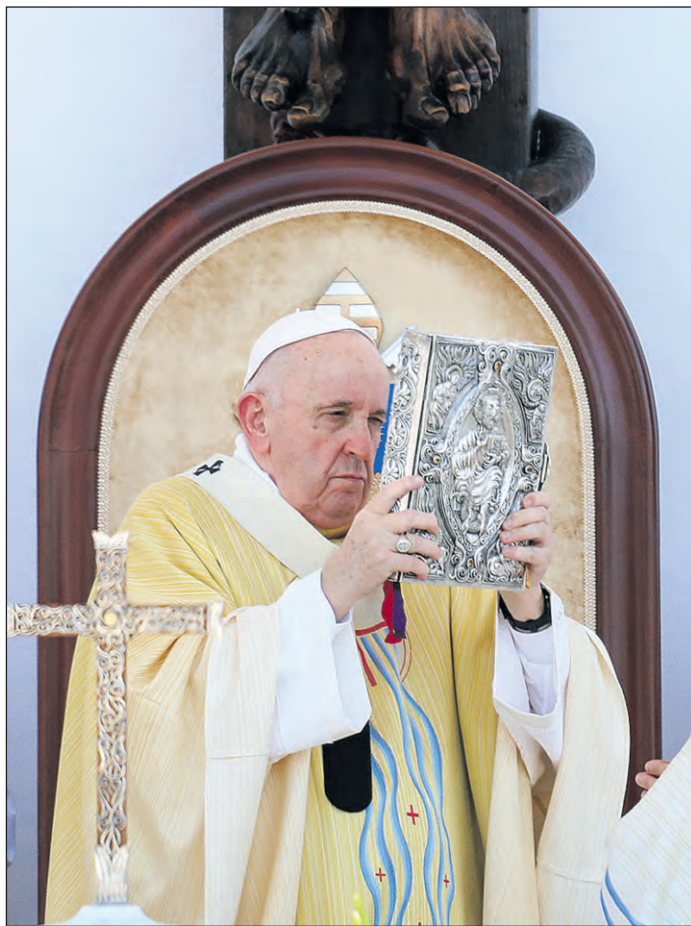
Kontsek Ildikó a pápai mise és a NEK műtárgyaitól

Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus budapesti helyszínein és a világesemény szertartásain számos egyház- és kultúrtörténeti jelentőségű alkotás, kegytárgy kapott fontos szerepet. Kontsek Ildikó, az esztergomi Keresztény Múzeum igazgatóját a hordozott, a kihelyezett és az ünnepi alkalmakkor használt közös értékeinkről kérdeztük.

– A felmerülő igények, kérések szerint igyekeztünk előre megtervezni, hogy az egyes szertartás- és rendezvényhelyszínekre milyen kegytárgyakat és műtárgyakat szeretnénk vinni majd. Az volt a cél, hogy mindenhol legyen néhány hangsúlyos és művészi szempontból is értékes alkotás, amelyek

– A világesemény kiemelt szimbóluma volt a missziós kereszt. Mondhatjuk, hogy világviszonylatban is egyedi Ozsvári Csaba „ereklyehordozó” munkája?

– Eredetileg a 2007-es városmisszióra készült, a missziós keresztet állításának korábbi hagyományát követve. Ozsvári Csaba művészi ötlete volt, hogy a keresztfa szinte egészét ötvösművel borítja a maga történelmi előzményeket felidéző stílusában. A kereszténység előtti, népvándorlás kori formavilágot vegyítette a középkor ornamentális struktúráival. Az alkotónak si-

ben. 1991-ben, a Szent II. János Pál pápa által celebrált Hősök terei szentmisén ugyancsak ott magasodott az oltár mellett. A mostani legnagyobb szertartások liturgikus terébe is ez a fából faragott szobor került. Templomi őrzési helyéről a Keresztény Múzeum dolgozói kézi erővel, az esztergomi ferences gimnázium 12. A osztályos, végzős diákjainak segítségével, a Városligetben keresztül vitték át az oltáremelvényhez. E különleges „keresztút” méltó végrehajtásáért köszönet illeti a fiúkat.

– Milyen egyéb különleges alkotásokat válogattak be a „képi programba”?

– Kisléghi Nagy Ádám említett festményén túl két másik jelentős darabra is felhívnam a figyelmet a Hungexpo területéről. Az ott kialakított kápolna oltárán egy szépen megvilágított, gyönyörű, historizáló, neogótikus monstrancia előtt imádkozhattak a résztvevők. A Központi Oltár-egyesület – nyolcvanhat centi-

oltár felszerelését, a Schulek Frigyes-féle bronz gyertyatartókat és a körmeneti keresztet a budavári Nagyboldogasszony- (Mátyás-) templomból hozták. Jól illeszkedtek az oltárkereszthez, illetve ahhoz a kehelyhez, amellyel Ferenc pápa misézett. Az utóbbiak – a missziós keresztet is hasonlóan – Ozsvári Csaba alkotásai. A pápai szentmisén látható volt az esztergomi Bakócz-kápolna kegyképe. A máriapócsi Szűzanyát ábrázoló 18. század eleji másolatot (eredetijét a könnyezése után, 1697-ben a bécsi Stephansdomba vitték) az ünnepi alkalomra restauráltattuk a Keresztény Múzeumban. Ez nem ikonjellegű, mint az eredeti, hanem már „nyugatis technikával” készült: fatáblára erősített olajkép. Később ezüstborítást kapott, Mária és a gyermek Jézus koronát. A felújítás nagyszerű vég-eredménye Szakács Márton festő- és Lukács Balázs ötvösrestaurátor munkáját dicséri.

A pápai trónus és a hozzá tartozó két pár

méter magas, ékkövekkel és zománcttechnikával díszített, aranyozott ezüst – úrmutatója az Örökimádás-templom felszentelése alkalmából 1908-ban, Bécsben készült. A másik műtárgyat a nagyközönség most nem láthatta; a „VIP-váró” püspöki pihenőjének falán helyeztük el Atlasz Gábor *Emmauszi vacsora* című képét.

Azt a népszerűvé vált kortárs festményt, amelyet először szintén a Pesti Vigadó-beli Átlényegülés-tárlatunkon állítottunk ki, és azóta ugyancsak a Keresztény Múzeum gyűjteményét gazdagítja.

– És milyen műtárgyak emelték a pápai zárómise fényét?

– A Hősök terén kialakított óriási szakrális térben állítottuk fel – akárcsak az ünnepi nyitászertartáson – a már említett tirolai és a missziós keresztet. Az

karosszék eredetileg az 1991. évi esztergomi pápai misére készült. Az akkor barnászörös kárpittal bevont trón fejtámlájára egy helyi mester fából faragta meg II. János Pál címerét. Most törtfehér színű új kárpitot láthattunk; rajta Ferenc pápa címerét, amelyet korszerű technikával Zalavári Tibor Kálmán formatervező iparművész készített. A színes, síkban megjelenő címerábrát formai összetevőire bontva, elemeiből újratervezte úgy, hogy 3D-nyomtatásban állíthassa elő, majd az összeállított kompozíciót kézzel festette ki.

Az I. Bartholomaiosz konstantinápolyi pátriárka által 2000-ben, a keleti és a nyugati Egyház megbékélése jegyében Magyarországnak adományozott, Szent Istvánt és Szent Hierotheoszt ábrázoló újkori görög ikonok a Kossuth téri szertartást tették szemléletesebbé.

Pallós
Fotó: Baranyai Béla,
Lambert Attila,
Merényi Zita

nem pusztán funkcionális elemek, hanem valódi esztétikai értéket képviselnek, és ikonográfia szempontból is szorosan kapcsolódnak az Eucharisziához. Egyes darabok kifejezetten az eucharisztikus kongresszusra készültek, mindenekelőtt az a nagyméretű új monstrancia, melyet Lenzser-Mezei Kata tervezett, és a körmenetben is hordozta az Oltáriszentséget.

– A Hungexpo központi termében azonnal feltűnt Kisléghi Nagy Ádám festménye.

– Valóban, a kongresszusi nagycsarnokban a szentmisek idején előbb oltárképpül szolgált Kisléghi Nagy Ádám *Kenyér és Bor* című festménye, majd a plenáris ülések méltó és kifejező háttérül funkcionált. A kongresszust előkészítő, a Pesti Vigadóban rendezett első nagy – *Átlényegülés* címet viselő – kiállításunkon már láthatta a közönség a művész 1993-ban festett vásznát. Nemrégiben sikerült a múzeumunknak meg is vásárolnia a képet. A feszület alatt itt nem a szentírási történeti leírásból ismert személyeket látjuk, hanem az eucharisztikus színeket: a kenyeret és a bort. A helyszíni közvetítések szerint is igen szép, értelmező, elmélyülésre alkalmas keretet adott a kép az előtte folyó szertartásoknak.

került egy olyan szépséges fémszövetet elhelyezni a gerendákon, amely „az élet fájává” nemesítette Krisztus keresztjét. További egyedi megoldásnak tekinthető, hogy a missziós kereszt alkalmas ereklyék elhelyezésére is. Először középre a Szent Kereszt egy szilánkjára került, majd a szárazakat apránként benépesítették a magyar szentek és boldogok történetileg hitelesített relikviái. Nem véletlenül lett ez az egyedülálló ereklyetartós missziós kereszt a NEK országjáró hírnöke.

– A tirolai kereszt elsősorban monumentalitásával és drámai erejével nyűgözi le a szemlélőt.

– E nagyméretű feszület 1930-ban került Magyarországra. A Szent Imre-év tiszteletére hozták ajándékként tirolai zarándokok. A helyi hagyományt követve Andreas Crepaz halli faragó mester készítette. Magukénak érezték a cserkészek is: 1933-ban a Gödöllőn rendezett IV. Cserkész Világjamboree-ra is eljutott. Később a domonkosok Thököly úti templomában nyert végleges elhelyezést. A keresztet a templom körmenetein annak idején a közeli Keleti pályaudvar markos vasutasai vitték. Fotók tanulmányozása alapján tudjuk, hogy az 1938-as eucharisztikus kongresszuson hordozták a körmenet-

